

1. Jan. 1843

FAKTA

Dato:

1. Jan. 1843

Sidetæl:

Dagbog A, side 110

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 132; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 141

TRANSSKRIFTION

1843.

Nyt-Aars-Nat. Kl: 12½.

Lad rulle det Svundne i Tidernes Elv,

Det Liv, der ei bortfarer, er Sjælen dog selv!

Har Sjælens Liv ei Ende, saa er der ingen Død

Og vi er dog saa godt som i Paradiset fød!¹

B: S: Ingemann

¹ Fra B.S. Ingemanns Holger Danske, hvoraf Lundbye ejede et eksemplar.

110

Januar.

1843.

Nyt. Aars. Nat. Kl. 12.

Lad velle det Svindne i Tidernes Elv,
Det Liv, der ei er bortføret, er Sjælen dog selv!
Hvor Sjælens Liv ei Ende, saa er der ingen Død
Og vi er dog saagøtsom i Paradisets fæd!

B. S. Tynmann.

Januar kærlig Fra Kongen

Ny-Aarstiden er blaabets Tid. Det nye Aar skulde finde
mig uden flere af de Feil, du haar troget mig i det gamle!
Jeg synes at blaabet er opløst hos mig til at bekæmpe
meget Ondt. Jeg vil være mild og hjærlig imod min Omgivelser,
minig, hængte Tiden bedre, med større Alvor reise mig selv,
ogte paa mig selv, ikke fordømme Nogens Adfærd — om
muligt staae tidligere og og ikke vide mine Neyle —
Dog de to sidste Ting vil falde mig ligesaa svært som
at have mig i min hæst. Som Maler vil jeg vel i det
nye Aar være lige saa svag og jammelig som i de
forløbne. Mine bedste Ting være mine tidligste værk,
men uskyldige Billeder, hvoraf det fremlyser en Aand,
som jeg ikke længer har, og, som jeg nu haar elste og see
og til, som noget Fremmed jeg ingen Fortjeneste har af.
Jeg maalede of indelig Skrift og et uskyldigt Kljorte, men
Ukyldigheden er borte og med den Passien i mine Ord-
der. Skal dette nye Aar end ikke gjøre mig til en døgtig
Kunstner — haaber jeg dog i det at blive et bedre Menneske!